

РЕШЕНИЕ

№ 688

гр. Перник, 29 октомври 2014г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание проведено на десети октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 367 по описа на съда за 2014г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от ЗУТ във връзка и с чл. 145, ал. 1 и сл. от АПК.

Делото е образувано по жалба от ЕТ"В.С.-РЮ", представлявано от В.П.С.,*** против Заповед № ДК-10-ЮЗР-47 от 03.04.2014г. на Началника на РДНСК, ЮЗР. Със заповедта е отменено разрешение за строеж № 341/03.08.2007г., издадено от главния архитект на община П. за строеж: "Преустройство на *** в "Шивашко ателие" находящ се в кв. ***, с административен адрес гр. П..

Обжалва се административния акт като се развиват съображения за незаконосъобразността му, като постановен в нарушение на материално правни норми по ЗУТ и при неизяснена фактическа обстановка. Набляга се, че административния орган се е произнесъл по недопустима жалба, тъй като същата е подадена след изтичане на всякакви срокове за оспорване. В пледоарията по същество пълномощника пледира за отмяна на акта. В писмени бележки доразвива доводите си за незаконосъобразност на акта. Претендира за присъждане на разноски.

Ответната страна-началника на РДНСК, ЮЗР, чрез процесуалния си представител изразява становище, че жалбата е неоснователна. Моли оспорването да бъде отхвърлено. Не претендира за разноски.

Заинтересованата страна-Главен архитект на община Перник редовно призован не се явява и не взема отношение по жалбата.

Заинтересованите страни-Б.Й.С. и С.З.И. редовно призовани не се явяват и не взимат отношение по жалбата.

Заинтересованите страни- С.В.И. и К.Б.С., чрез пълномощника си вземат становище за неоснователност на жалбата и искат оспорването да се отхвърли като неоснователно. Претендира за присъждане на разноски.

Административен съд-Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт от фактическа и правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 215, ал. 4, изр. 1 от ЗУТ от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесната заповед като нейн адресат, срещу надлежна страна. От друга страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт.

По жалба на Б.Й.С., К.Б.С., С.В.И. и С.З.И. срещу разрешение за строеж № 341/03.08.2007г. на главния архитект на Община Перник издадено на името на ЕТ"В.С.-Р" за "Преустройство на *** в Шивашко ателие находящ се в кв. ***, с административен адрес гр. П. е образувано АД № 108/2009г. по описа на

Административен съд Перник. С определение № 127 от 15.04.2009г. постановено по горното дело преписката по повод обжалваното на разрешението за строеж е изпратена по компетентност на РДНСК.

Началника на РДНСК, Перник е приел, че сезиралите го лица са заинтересовани лица по смисъла на чл. 149, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, разрешението за строеж не им е съобщавано по реда на чл. 156 и го е разгледал по същество. Със Заповед № ДК-10-08 от 27.11.2009г. началника на РДНСК-Перник е отхвърлил жалбата на Б.Й.С., К.Б.С., С.В.И. и С.З.И. и е оставил в сила разрешение за строеж № 341 от 03.08.2007г. на главния архитект на община Перник.

Б.Й.С., К.Б.С., С.В.И. и С.З.И. са останали недоволни и са оспорили Заповед № ДК-10-08 от 27.11.2009г. на началника на РДНСК-Перник. Образувано е АД № 531/2009г. по описа на АС-Перник. С решение № 48 от 15.03.2010г. постановено по АД № 531/2009г. е отменена заповедта, с която е отхвърлена жалбата на посочените лица. В съдебния акт са изложени доводи свързани с незаконосъобразност на разрешението за строеж. Решението е обжалвано и с решение № 11822 от 13.10.2010г. постановено по АД № 6317/2010г. състав при ВАС на РБ е оставил в сила решението на първоинстанционния съд.

Административната преписка, в частта, с която Б.Й.С., К.Б.С., С.В.И. и С.З.И. са поискали изричната отмяна на разрешението за строеж е останала висяща пред административния орган за произнасяне по искането им, препратено по компетентност с определение № 127 от 15.04.2009г., постановено по АД № 108/2009г. по описа на Административен съд Перник.

Със заповед № ДК-10-ЮЗР-47 от 03.04.2014г. началника на РДНСК, ЮЗР е постановил изричната отмяна на разрешение за строеж № 341 от 03.08.2007г. на главния архитект на община Перник. Приел е, че жалбоподателите са заинтересовани лица по смисъла на чл. 149, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, разрешението за строеж не им е съобщавано по реда на чл. 156, поради което го е разгледал по същество в условията на чл. 216, ал. 6 от ЗУТ.

От своя страна ЕТ"В.С.-Р" е останала недоволна от постановената заповед. Депозирала е жалба срещу заповед № ДК-10-ЮЗР-47 от 03.04.2014г. началника на РДНСК, ЮЗР и е образувано настоящето съдебно производство.

Гореописаната фактическа обстановка се възприема от приетите и приложени по настоящето дело АД № 108/2009г. и АД № 531/2009г., ведно с АД № 6317/2010г. на ВАС. В хода на съдебното производство не са ангажирани гласни доказателства, не е искано изслушване на съдебно технически експертизи. От изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорваната заповед е акт на компетентен орган, издаден в кръга на функционалните и териториалните му правомощия. Правомощието на началника на РДНСК да се произнесе по законосъобразността на оспорваното пред него разрешение за строеж не е такова по издаването на индивидуален административен акт, поради което с изтичането на предвидения в закона срок не се погасява задължението и правото му да се произнесе. Правомощието му е правораздавателно, а осъществяването му е неотменен етап от оспорването на разрешенията за строеж и условие за обжалването по съдебен ред /арг.от чл. 216, ал. 1, т. 2 от ЗУТ/. Акта е в предвидената от закона писмена форма, със съдържание, което отговаря на изискването за мотивиране, изрично предвидено с разпоредбата на чл. 216, ал. 6 от ЗУТ при спазване на съществени процесуални правила. С това са изпълнени изискванията за действителност, формална и процесуалноправна законосъобразност на заповедта съгласно чл. 146, т. 1, т. 2, т. 3 от АПК.

Началникът на регионалната дирекция за строителен контрол по местонахождение на имота е органът, на когото принадлежи правомощието да се произнесе по законосъобразността на разрешение за строеж съгласно чл. 216, ал. 6 от ЗУТ във вр. с чл. 216, ал. 1, т. 2 от ЗУТ. Разрешенията за строеж не подлежат на пряко обжалване по съдебен ред, а в ал. 2 на същата норма е предвидено, че тези административни актове подлежат на обжалване по законосъобразност пред началниците на регионалните дирекции за национален строителен контрол. Упразняването на правомощие по чл. 216, ал. 6 от ЗУТ предполага наличието на допустима жалба. Проверката за допустимостта ѝ е предварителна според сега действащата уредба в закона, а в случая е и правилна. Основните аргументи на пълномощника на жалбоподателката са свързани с неправилна преценка на органа относно сезиралите го лица, които според него нямат качеството на заинтересовани лица. Това становище не се споделя. В случая се касае за преустройство и промяна на предназначението на заварен строеж и заинтересовани лица разполагащи с правото да оспорят издаденото разрешение за строеж са лицата по чл. 38, ал. 3 и ал. 4, каквито са настоящите заинтересовани страни. Следва да се посочи, че това обстоятелство е отчетено и от състава постановил решение по АД № 531/2009г., при което този въпрос не следва да се пререшава в настоящия правен спор. Другата развита теза е, че жалбата е подадена извън законоустановения срок, тъй като лицата сезирали РДНСК за произнасяне били известени за издаденото разрешение и не го били оспорили в срок. И тази теза не се споделя. По отношение на несъобщеното по предвидения в закона ред разрешение за строеж, не тече срок за обжалване и то не може да влезе в сила като индивидуален административен акт по смисъла на чл. 214, т. 1 от ЗУТ. Съгласно чл. 61, ал. 1 от АПК административният акт се съобщава в тридневен срок от издаването му на всички заинтересовани лица, като съобщаването може да се извърши чрез устно уведомяване на съдържанието на акта, което се удостоверява с подписа на извършилото го длъжностно лице, като считано от датата на извършването му започва да тече срокът за обжалване. В случая липсват данни разрешителното за строеж да е съобщено по този законоустановен ред. Това обстоятелство се потвърждава и от писмо изх. № 08/ТР-4073-18 от 21.10.2009г. на главния архитект на община Перник, в което същият посочва, че разрешението за строеж е обявено само на РДНСК. При това положение искането до началника на РДНСК, Перник за отмяна на разрешението за строеж, се счита за своевременно предявено. Издадената от началника на РДНСК заповед по законосъобразността на това разрешение е допустима. При това са спазени същественият процесуални правила, като административният съд счита, че не е ограничено или нарушено правото на участие на страните в административното производство пред органа. Заповедта е мотивирана, като са посочени фактическите и правните основания за издаването ѝ, определена част от фактическите основания се съдържа в материалите по преписката, които са част от административното производство проведено пред главния архитект на общината. Оспорената пред Административния съд-Перник, заповед на началника на РДНСК, Перник е издадена на основание влязло в сила решение № 48 от 15.03.2010г. постановено по АД № 531/2009г. 531/2009г. по описа на АС-Перник. Административният орган е обвързан от мотивите и указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, поради което е бил задължен да постанови административен акт в съответствие с решението на АС-Перник за да се прекрати висящността на спора. Поради фактът, че има влязло в сила решение на АС-Перник, по АД № 531/2009г., и същото съгласно чл. 177, ал. 1, изр. 2 от АПК има действие по отношение на всички, органът, издател на отменения акт, в лицето на РДНСК, е бил длъжен да се съобрази с постановеното от съда и да не допуска издаването на повторен акт, който да е в противоречие с влязлото в сила

съдебно решение. Отменяйки с оспорваната заповед разрешението за строеж, органът по чл. 216, ал. 6 от ЗУТ не е нарушил материалния закон. Относно материалноправната незаконосъобразност на разрешението за строеж той е приел, че е издадено в нарушение на чл. 185, ал. 2 от ЗУТ и чл. 38, ал. 3 и ал. 4. Административният съд споделя изцяло и като решаващи тези основания за материалноправна незаконосъобразност на разрешението за строеж и счита, че отмяната на разрешението на строеж не противоречи на материалния закон и че не са налице основания за отмяна на заповедта. Решаващото за материалноправната незаконосъобразност на разрешението за строеж е противоречието му с материалноправната разпоредба на чл. 38, ал. 3 от ЗУТ. Предпоставките на чл. 38, ал. 3 и 4 от ЗУТ в случая не са налице, тъй като касаят преустройство в условията на съществуващо жилище в жилищна сграда. В случаите на промяна на предназначение, когато преустройството е свързано с масов достъп на външни лица и наднормено за зоната шумово и друго замърсяване е необходимо и изрично писмено нотариално заверено съгласие на всички собственици и носители на ограничени вещни права в съседни обекти, които са непосредствени съседи. Т. е., само при доказаното кумулативно наличие и на двете условия на нормата, следва да се издаде необходимото за преустройство на обекта и за промяна на предназначението му строително разрешение. Пред административния орган са представени частни писмени документи - декларации за съгласие за преустройство на апартамент №*** в ателие за корекция на дрехи, изходящи от настоящите заинтересовани лица. Същите нямат правна стойност, тъй като носят нотариална заверка на подписа на трето, неучастващо по делото лице, т.е. липсва надлежно нотариално удостоверяване на законно изискуем реквизит за успешно провеждане процедурата по чл. 38, ал. 3 от ЗУТ. На следващо място тези декларации са за "ателие за корекция на дрехи", а строителното разрешение е за "Шивашко ателие". С оглед и на това се приема, че липсва изрично съгласие от непосредствените съседи, каквито са заинтересованите страни, така и липсват индиции да е искано тяхното изрично съгласие за изграждане на "шивашко ателие". Липсата на изискуемото се изрично писмено нотариално заверено съгласие на непосредствените съседи на обекта влече след себе си материална незаконосъобразност на издаденото разрешение за строеж. В случая се променя предназначението на апартамента от жилищно в нежилищно. В този случай се изисква и решение на общото събрание на собствениците, взето по установения ред, и изрично писмено съгласие на всички собственици - непосредствени съседи на обекта, съгласно разпоредбата на чл. 185, ал. 2 от ЗУТ. От данните по делото е видно, че решение на общото събрание не съществува към момента на издаване на разрешението за строеж, а не се твърди да е давано такова. В обобщение, настоящият състав приема, че с извършеното преустройство, с което е направена промяна на предназначението от жилищно помещение в "шивашко ателие" е било наложително да се изиска съгласие по чл. 185, ал. 2 от ЗУТ, което да се впише в разрешението за строеж.

С оглед на установените фактически обстоятелства и по изложените правни съображения настоящия състав приема, че заповедта, предмет на оспорване по делото, е издадена в съответствие с материалния закон. Разрешението за строеж е отменено при спазване на материалния закон. Тази отмяна не противоречи и на предвидените в закона цели. При това положение не са налице отменителните основания и по чл. 146, т. 4 и т. 5 от ЗУТ. Жалбата е изцяло неоснователна, поради което съдът я отхвърля.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. посл. от АПК във вр. с чл. 216 от ЗУТ, съдия при Административен съд Перник

РЕШИ:

Отхвърля оспорването на ЕТ”В.С.-Р”, представлявано от В.П.С. против Заповед № ДК-10-ЮЗР-47 от 03.04.2014г. на Началника на РДНСК, ЮЗР, с която е отменено разрешение за строеж № 341/03.08.2007г., издадено от главния архитект на община Перник за строеж: ”Преустройство на ап. *** в “Шивашко ателие”, находящ се в кв. ***, с административен адрес гр. П.***

Решението на основание чл. 215, ал. 7 от ЗУТ е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:/п/